

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 19.12.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 19.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **3220** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.156 и следващите от ДОПК вр. чл.144, ал.2 от същия кодекс.

Делото е образувано по жалба на Ви веста Холдинг ЕАД с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], представлявано от В. С., чрез адв. З. Н., срещу Акт за установяване на задължение по декларация - чл.107, ал.3 ДОПК № 771427-1/03.12.2021г., издаден от главен инспектор М. при Столична община, потвърден в хипотезата по чл.156, ал.4 във връзка с чл.107, ал.4 ДОПК от решаващия орган - директорът на Дирекция "Общински приходи", при Столична община.

С жалбата се иска от съда да постанови отмяната на акта, изтъкват се две групи основания - по чл.67 ЗМДГ с довод, че размерът на ТБО се определя съобразно количеството битови отпадъци, които данъчно-задълженото лице е генерирало, а когато това обективно не е възможно, размерът се определя върху основа, определена от Общинския съвет, като претендира, че със законодателните изменения след 2013г. и 2017г. на разпоредбата, законодателят изрично е предвидил, че данъчната оценка, тяхната балансова стойност или пазарната им цена не може да бъде основа за определяне на ТБО. Поради това счита за незаконосъобразен начина на определяне на размера на ТБО за всички имоти и проверявани периоди, органът директно е приложил нормата на чл.26 от Наредбата за администриране на местни такси и услуги. Второ, дружеството претендира, че е подало декларации по чл.27, ал.2 от Наредбата, които изобщо не са били взети предвид при определяне на задълженията, съответно изводите на проверяващите са неправилни и на самостоятелно основание. Също така счита, че при подадената декларация по посочената разпоредба не следвало да се заплаща и втората компонента на ТБО - за обезвреждането на битовите отпадъци и поддържането на чистотата на териториите, също не следвало да се изчислява въз основа на отчетната стойност имотите по изложените съображения.

Ответникът директор на Дирекция "Общински приходи" при Столична община,

представяван от юрк. А. - П., оспори жалбата изцяло, претендира нейната неоснователност. Претендира, че декларации по чл.27 от Наредбата били подадени през 2021г. , за предходния период няма такива декларации и не са представени от жалбоподателя. Претендира юрисконсултско възнаграждение въз основа на материалния интерес и на основание чл.161 ДОПК.

По възражението на жалбоподателя, че е подал декларации по чл.27 от Наредбата, съдът предостави възможност на жалбоподателя да представи такива, но същият не направи волеизявление и не представи доказателства.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, която включва - Акта за установяване на задълженията по декларация (АУЗД) - общо по 21 декларации, справка към 21.112.2021г. за партии, обвързани с декларации за определяне на ТБО според количеството за ТБО по съдове за битови отпадъци - справки на стр. 33 и 34 от делото за 5 броя подадени декларации, отразени като партии, обвързани с декларации за определянето на ТБО според количеството - една за 2020г. и по четири партии за 2021г. , както и справка за декларации за освобождаване от ТБО по чл.71 за 2021г. декларации по чл.14 и чл.17 ЗМДТ за недвижимите имоти.

Мотивите на акта са и неясни, по преписката се съдържат само посочените по-горе доказателства. В АУЗД след описанието на подадените 21 декларации по партии, е посочено, че общината установява имоти, заведени в регистрите на общината, „на база посочени данни в декларации, собствени данни, данни, получени от трети лица и организации за характеристиките им. На тази база са изчислени и данъчните задължения за дължимите от Ви –В. Холдинг (..) данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци. При извършената проверка се установи, че не са внесени дължимите суми. Въз основа на гореизложените данни, послужили като основа за определяне на задълженията ...“ са установени и спорните задължения за ТБО. В таблицата към акта и за задълженията за ТБО се съдържа графа размер на задължението по декларация, внесената сума за всички задължения е 0,00 лева, съдържа се колона дължима главница, която съвпада изцяло със задължението по декларация, съдържа се и графа дължима лихва, установени за всеки имот и за 2020г. и за 2021г. по отделно. На стр.16 от АУЗД органът е определил, че за ТБО дружеството дължи общо 16 803,85 лв. и 1 560,75 лв. лихви за 2020 и 2021г.

По делото не са представени относими към определянето на задълженията за ТБО доказателства, в това число съдът не може да прецени, макар и да няма възражение, дали имотите попадат в зона, в която трите вида услуги, свързани с ТБО се предоставят или част от тях, как се определят за всеки от данъчните периоди - 2021 и 2020г. Също така не съществува яснота дали за конкретен имот са определени задължения и за трите компонента за ТБО, дали е взета предвид декларация, че имотът няма да се ползва.

С изрично писмо от 07.04.2022г. от орган на общината е посочено, че се представя окомплектована административната преписка. Съдът е в невъзможност да провери, съгласно задълженията му по чл.160, ал.2 ДОПК :

Първо, макар и да не се оспорва, съдът следва да провери компетентността на органа, издал оспорения акт, по делото не са представени заповедите, за оправомощаването на органа, посочени на стр. 1 от акта.

Второ, съдът е в невъзможност да провери дали законосъобразно е образувано производството по издаването на процесния акт, в коя точно хипотеза по чл.107, ал.3 ДОПК. Също няма данни за изискващата се отрицателна предпоставка за издаването на акта - да няма образувано ревизионно производство за ТБО и за същите данъчни периоди. Посоченото основание - неплатено задължение по декларация, не е достатъчно за законосъобразното образуване на производството, нито е доказано. Съдът съгласно чл.160, ал.2 ДОПК следва да установи въз основа на събраните в хода на производството доказателства, дали е налице някоя от хипотезите на чл.107, ал.3 ДОПК, или следва да намери приложение разпоредбата на чл. 108, ал. 1 ДОПК, съгласно която данъчните задължения се установяват с ревизионен акт. В глава X. от ДОПК са регламентирани способите за установяване на данъци и задължителните осигурителни вноски, като от тях за местните данъци и такси са приложими два способа: предварително установяване, което се осъществява с акт за установяване на задължение по данни от декларация по чл.107, ал.3 ДОПК и установяване, което се осъществява с ревизионен акт по чл. 108 ДОПК. Следователно, в казуса по делото, като е издал АУЗД за ТБО на основание чл. 107, ал.3 ДОПК – стр.1 АУЗД, в тежест на органа е да докаже, че това е приложимия процесуален ред, като установи предпоставките за реализирането му.

Трето, в административната преписка няма доказателства, относими към определянето на задълженията за ТБО за всеки от имотите. Съдът като инстанция по съществуващото на спора по аргумент от чл. 160, ал. 1, вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК, е компетентен да установи размера на задълженията на дружеството за ТБО. В казуса по делото спорни са установените задължения само за ТБО за 2020 и 2021г. за имотите по 21 данъчни декларации, в това число дали определянето на задълженията е направено в противоречие с чл. 67, ал.4 ЗМДТ - върху данъчната оценка на съответния имот и дали са взети предвид подадени декларации от дружеството, че имотът няма да се ползва. В рамките на служебния контрол на всички основания по чл. 146 АПК, и без да се ограничава само с наведените от жалбоподателя основания, съдът е длъжен да укаже на ответника по спора, че в негова тежест е да докаже законосъобразността на обжалвания акт на всички основания, като по отношение на ТБО носи тежестта да докаже и реалното предоставяне на услугите по всеки от компонентите. Съгласно чл. 62 ЗМДТ таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на ТБО се определя по реда на чл. 66 ЗМДТ за всяка услуга поотделно. По делото липсват като доказателства за 2020 и 2021г. за определянето и фактическото простиране на услугите, в това число решенията на общинския съвет и заповедите на кмета на общината по чл. 63, ал. 2 ЗМДТ, представляващи правни предпоставки за предоставяне на услугите по чл. 62 ЗМДТ, които общината трябва да осигури наред с доказателствата за фактическото простиране на услугите, за да възникне задължението за такса.

Съдът следва да укаже на ответника необходимостта от ангажиране на доказателства за простиране на всяка от услугите за всеки от периодите на задължението.

Съдът е разпределил доказателствената тежест между страните с определението от 27.06.2022г. ,като у указал на страните задълженията им по чл.154 ГПК чл.170, ал.1

АПК, но въпреки това, същите са бездействали, което е пречка на съда да изпълни задълженията си по чл.160, ал.2 ДОПК. Съдът като съобрази, че при съдебно обжалване на акт по чл.107, ал.3 ДОПК, съдебната практика е установила, че са приложими правомощията на съда по чл.160, ал.1 и ал.2 ДОПК, като установи спорното задължение, както и, че представената от ответника административна преписка е непълна и не предоставя възможност да се извърши контрол за законосъобразност на оспорения акт, съдът следва да отмени постановените в съдебно заседание от 28.11.2022г. определения, с които е приключил съдебното дирене и дал ход на устните състезания и даде указания на страните по доказателствата. С оглед становищата на страните и попълването на делото с доказателства, съдът ще прецени изслушване на заключение на вещо лице по съдебно-икономическа експертиза, за проверка начина на определяне на размера на спорните задължения за ТБО, в случай, че само по този начин може да се установи законосъобразността на акта. В казуса по делото спорни са установените задължения само за ТБО за 2020 и 2021г. за имотите по 21 данъчни декларации, в това число дали определянето на задълженията е направено в противоречие с чл. 67, ал.4 ЗМДТ - върху данъчната оценка на съответния имот и дали са взети предвид подадени декларации от дружеството, че имотът няма да се ползва.

На основание изложеното и чл.253 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определенията си от 28.11.2022г. за приключване на съдебното дирене, даване на ход на устните състезания и приключването им.

ЗАДЪЛЖАВА директорът на Дирекция "Общински приходи", при Столична община ДА ПРЕДСТАВИ по делото в цялост административната преписка по издаването на Акт за установяване на задължение по декларация - чл.107, ал.3 ДОПК № 771427-1/03.12.2021г., издаден от главен инспектор М., в частта за установените задължения за ТБО за 2020г. и 2021г. за имоти на Ви веста Холдинг ЕАД с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], декларирани пред Район В., в това число:

1)Заповеди за компетентността на органа, издал акта

2)Доказателства за основанията за издаването на акта в производство по чл.107, ал.3 ДОПК

3)Доказателства за определянето и фактическото престирание на услугите за ТБО по чл.62 ЗМДТ по местонахождението на процесните имоти в [населено място], в това число решенията на общинския съвет и заповедите на кмета на общината по чл. 63, ал. 2 ЗМДТ, подадени декларации от дружеството във връзка с определянето на ТБО, в това число за всяка от услугите по: събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране;. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

УКАЗВА на жалбоподателя, че в негова тежест е да докаже твърденията си в жалбата, че е подал декларации по чл.27 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги на Столична община, за всички имоти, посочени в Акт за установяване на задължение по декларация - чл.107, ал.3 ДОПК № 771427-1/03.12.2021г., като следва да изрази становище по представените

справки за подадени от него декларации за определянето на ТБО за процесните имоти. ПРЕДОСТАВЯ на жалбоподателя, с оглед заявените основания за оспорване на ТБО за имотите на дружеството за 2020 и 2021г. и задължението на съда да провери законосъобразността на оспорения акт, възможност да ангажира и заключение на вещо лице.

ПРЕДОСТАВЯ на страните 14 –дневен срок от съобщението за изпълнение на указанията на съда.

Определението не подлежи на обжалване, преписи да се изпратят на страните.

Съдия: